

Sborový dopis 10/17

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 29

ÚVODNÍK

Víra v Boží dobrotu a spravedlnost

Jak je Bůh dobrý k Izraeli, k lidem čistého srdce. Ale já... mé nohy málem uklouzly... záviděl jsem ničemu. Až když jsem vstoupil do Božích svatyní, pochopil jsem. Učinil jsem si útočiště v Panovníku Hospodinu, abych vyprávěl o celém tvém díle. Žalm 73

Co se mě týče, Boží blízkost je pro mě dobrá.

Žalm 73 napsal Asaf. Byl to zbožný muž, vedl uctívání Hospodina, musel Boha dobře znát. Přes to všechno se dostal do situace, kdy málem sešel z Boží cesty. Setkal se s věcmi, s kterými se setkávají zbožní muži a ženy, a jestliže je dobře nezpracují, mohou ztratit víru.

Asaf se díval kolem sebe a viděl, že se někdy bezbožným lidem v tomto světě vede

lépe než ctitelům Hospodinovým. A co hůře. Setkal se s lidmi, kteří o Bohu věděli, a dokonce se k Němu hlásili, ale žili, jako by Boha nebylo. Nejen že jim to procházelo, ale navíc se jim dařilo dobře a oni měli dojem, že přišli na to, jak „být s Bohem“ a současně si chodit po svých cestách. Což se to Bůh dozví? (verš 11)

Když to Asaf vidí, dochází k logickému závěru: *Zbytečně jsem udržoval své srdce v čistotě a umýval dlaně v nevinnosti (verš 13).* Začne pochybovat o Boží spravedlnosti a dobrotě. Pokud věříme proto, aby se nám vedlo lépe, není to víra, a je to dokonce omyl. Víra nepřináší tělesný zisk, i když Bůh dává i tělesné požehnání. Pokud Boha ctíme jen proto, že čekáme nějaký užitek, a pokud dokonce zvěstujeme takto pokroucené evangelium o tom, že víra přináší hlavně prospěch pro náš současný život, jsme v omylu a v omyl uvádíme i druhé.

Asaf udělal chybu, že začal závidět. Závist je spojená s nespokojeností a reptáním a krade víru. Vděčnost je do značné míry jejím opakem a přináší naopak růst víry. Asaf zjišťuje, že je velmi obtížné tomu všemu, co se děje kolem nás, porozumět. A já jsem na tom stejně. Nemám odpověď na mnohé bolesti spravedli-

vých a na úspěšný, zdánlivě pokojný život svévolníků. A tak Asaf dělá něco, co doporučuji sobě i vám. Vstoupí do Boží svatyně a uvidí věci z Boží perspektivy. Budme s Bohem, mluvm s Ním o tom, co prožíváme, a kladme Mu otázky; nechme Boha, aby se nás dotknul.

V Boží blízkosti vidíme několik věcí. Předně vidíme svůj stav. Potřebujeme odpuštění stejně jako ti v našich očích velcí hříšníci. Ty naše hříchy nejsou menší, když je vidíme ve světle Boží svatosti. A začneme toužit po posvěcení nikoli kvůli svému prospěchu nebo proto, abychom se Bohu zalíbili, ale pro Boha samotného. A dále dostaneme perspektivu věčnosti. Ještě nejsme v dokonalém světě, na tomto světě stále je hřích, smrt a Satan ještě nebyl spoután. Stejně jako Asaf můžeme zakusit, že nás Hospodin uchopí za pravici, povede podle svého plánu a nakonec nás přijme do své slávy. Jako on zakusíme, že když jsme s Bohem, tak už nemáme v pozemských věcech zalíbení. Že i když my chřadneme a slábneme, Bůh je naší skálou i podílem na věky (verše 23–26).

Na začátku žalmu se setkáváme s mužem, který takřka ztrácí víru, na konci s mužem, který má Boží perspektivu a jeho víra roste. Víra není něco konstantního. Ona slábně, nebo roste. Boží blízkost a věčnost přináší růst víry. Boží přítomnost není o pocitu, tělesných projevech apod., i když i to vše se někdy objeví, ale je předně o změně – mimo jiné z lidí nevěry v lidi víry.

Možná jsi v bodě, kdy skoro opouštíš Boží cesty, možná nevidíš Boží dobrotu k sobě, třeba je oblast, v které na Hospodina nespoleháš. Je jediné řešení – přijít k Bohu.

Asaf vyznává: *Co se mě týče, Boží blízkost je pro mě dobrá.* Kéž je toto vyznání každého z nás. Kéž přijmeme Boží pohled na sebe, na svět kolem nás, na okolnosti i na věčnost.

Lubomír Ondráček

SVĚDECTVÍ

Alfa: řetězová reakce

K zvěstování evangelia přistupuji komorně, sdílím ho v blízkém vztahu. Od začátku otevřeně mířím k Bohu. I v banálních věcech dávám najevo, jaké jsou hodnoty mého života, proč se rozhoduji tím nebo oním způsobem. Víra se nedá skrýt. V dámském kolektivu se snadno dostane rozhovor na hlubší téma. V práci jsem řekla evangelium své spolupracovnici Markétě, kterou jsem zvala na kurzy Alfa. Markéta pozvala svoji kamarádku z vesnice Petru. Obě pak pozvaly svou společnou přítelkyni. Ta se později obrátila a řekla evangelium dalším dvěma lidem. Celkem se takto ke Kristu obrátily čtyři ženy.

Probíhalo to zvláště. Já jsem mluvila s Markétou, ta se sice ještě neobrátila, ale všechno to předávala Petře. Překvapivě, Petra uvěřila a přijala Pána díky Markétiným slovům. A začala Alfa. Když nastal společný víkend Alfy, obě se velmi těšily. Věděly totiž, že budou pokřtěny v Duchu a budou mluvit jazyky. Byly vzrušené. Bůh se k jejich očekávání přiznal. Po prožití křtu v Duchu Petra s nadšením volala své zatím neobrácené kamarádce, že mluví novými jazyky, kterým nerozumí. Kamarádka jí nevěřila, že je to možné. Zajímalo ji však, co přesně říká. Doma si dala ta dvě zvláště znející slova do Google překladače. Byla velmi překvapená, že je identifikovala jako arabská slova s krásným významem. Znamenají Bezpečný domov. Všechny nové sestry se začaly modlit za své příbuzné a mluví s nimi. Ale ti jsou zatím opatrní.

Když získám důvěru svých bližních, stane se, že se mne zeptají, co bych jim poradila v nějaké konkrétní situaci. Přednesu jim řešení v Kristu, v soukromí nabídnou i modlitbu. Vezmeme se za ruce a žehnáme, např. manželovi, aby mu dopadla dobře operace. „A co mám dělat?“ ptá se můj méně zkušený „modlitební partner“. „Řekni amen...“

Renata K.

PŘEČTĚTE SI

Rozhovor s P. Káchou o Awakening Europe Mísie v Galantě / Royal Rangers

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediný správný sbor“ v Praze a že přes snahu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážít, zda se chcete případně stát členy právě našeho sboru, pořádáme informační setkání

o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud je neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdíleční a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit, a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční vždy v úterý 10., 17. a 24. 10. od 18.30 ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně v 1. patře. Setkání bude končit okolo 20.00.** Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo na tel. 724 435 300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.

Lubomír Ondráček

ROZHOVOR

BŮH SE DÁVÁ POZNAT

Petr Kácha je člověk, který se nebojí nových výzev. Jeho touha po Boží přítomnosti vedla k soustředění modliteb, zájmu a nasazení řady křesťanů z celého světa na Českou republiku a Prahu. Často je motivovala vděčnost za modlitební a misijní dědictví Moravských bratrů nebo se nechali nadchnout láskou s posty a modlitbami Bena Fitzgeralda

a jeho přátel v Godfest Teamu. Právě Bena Petr odvázně pozval do Prahy, aby zde sdílel touhy svého srdce po Božím jednání v našem národě, a požádal ho, aby uspořádal třetí ročník Awakening Europe v České republice. Tato na naše poměry velkolepá, intenzivní a požehnaná čtyřdenní akce se uskutečnila na přelomu června a července právě v Praze. Petr věří, že to byl Bůh, kdo si ji pro Prahu a lidi v ní přál.

Líbilo se na Awakening Europe v Praze Bohu?

To se musíš zeptat Boha.

No počkej?!

Já myslím, že jo. Bylo zvěstováno evangelium, uzdravování lidí a vymítání démonů. I o tom jsem slyšel.

Líbí se Bohu na našich shromážděních?

Myslím, že děláme vše pro to, aby se líbilo. Někdy možná zabředneme do vyjetých kolejí a nemáme moc očekávání, že bude jednat.

Co se mu tam líbí?

Pokud činíme Boží vůli, což je víc než jen ty tři základní věci – máme i příkaz činit

učedníky – takže pokud vyučujeme, kážeme Krista, užíváme duchovní dary a chválíme z celého srdce, tak myslím, že ano, to se mu líbí.

V čem bylo Awakening Europe jiné?

Nedají se srovnávat bohoslužby a takováto akce. Když někdo srovnává, tak to není dobré.

Nesrovnávám, ale ptám se na jinakost.

Byl tam opravdu velký důraz na chválu, oslavu Boha a zvěstování evangelia. A to je často to, s čím církev bojuje. Dává přednost mluvenému slovu, vyučování, kázání, liturgii. To, že by druhou polovinu bohoslužeb lidí šli ven svědčit v ulicích, to se neděje. Chvály nejsou moc dlouhé, aby se

▶ Proti démonické mocnosti jménem **NADŘAZENOST** a jejím projevům v církvi i společnosti. Za **POKORU** jako za jediný účinný prostředek proti tomuto zlému duchu.

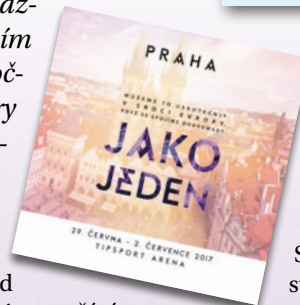
▶ Parlamentní volby 20. – 21. 10:

- Aby se k moci nedostaly autoritářské osobnosti.
- Aby se do parlamentu nedostaly extrémistické strany a oslabili zástupci komunistické ideologie.
- Aby nedošlo k problémům při pověřování konkrétního člověka sestavením vlády po volbách, za rozvahy pro pana prezidenta.
- Aby kroužkování na kandidátkách přivedlo do parlamentu čestné lidi s dobrou pověstí a vyřadilo ty, kteří nemají dobrý morální kredit a jsou korumpovatelní.

▶ Pokračovat v modlitbách za kurzy začínající na přelomu září a října: **Alfa** ve sborové budově a na regionu Západ, **Kroužky na Palmovce**, **Předmanželský kurz**, **Kurz výchova teenagerů** a přidat modlitby za dobré fungování mládeže a jejich vedoucích (Dita Frantíková, Michal Klesnil, Šimon Ondráček, Kristýna Říhová).

Vyhodnocení minulých témat:

Akce teprve začínají (jsou připravené týmy a hlásí se první zájemci – letos poprvé se první zájemci na Alfě hlásili už na začátku prázdnin). Modlitební témata za rodinu „5 x 10 %“ budeme moci vyhodnotit až příští rok. Modlit se je potřeba vytrvale dále.

lidé nenudili nebo aby to nepůsobilo dojmem, že se Boha snažíme k něčemu přinutit. I takové výhrady někdy slyším.

Co na tebe mělo nejsilnější vliv?

Služebníci, chváliči, všichni neustále mluvili o Ježíši. Neustále, až to nebylo normální. Celé ty dny pořád mluvili o Bohu a o Ježíši. A byli nadšení, co Bůh dělá. Bylo to až bláznivé. Sám jsem si kladl otázku, jestli se chci chovat bláznivě, nebo budu normální a nic se nebude dít. Nebylo to hrané, nebyla to póza. Vybral jsem si, že budu bláznivý.

Co ses od nich naučil?

Jejich nadšení bylo stejné na pódiu i za pódiem. Nebyli to žádní herci, kteří by byli nadšení na pódiu, a pak si vzadu říkali hloupé vtípy. To bylo silné svědectví. Nebo bratr Yun. Moc nesloužil veřejně, ale vzadu se neustále modlil a všem žehnal. Modlil se za týmy, hudebníky, všem sloužil. Neustále.

Co se měla naučit česká církev?

Česká církev mohla vidět realitu toho, že dneska lidé v ulicích nejsou proti Bohu. Často mají problém s církví, že jim přijde nesrozumitelná. Reagují na Boží moc, na Boží přítomnost, často skrze chválu a modlitbu. Život s Bohem je přitahuje mnohem víc než liturgie, tradice a dlouhé vyučování. Kontrolně jsem se o tom bavil s biskupem jedné nejmenované církve a on se mnou souhlasil.

Pojímáme učednictví nějak jinak, než bychom měli?

My tomu rozumíme hodně akademicky. Učednictví je mít někoho vedle sebe, ukazovat mu, jak věci děláme. Je potřeba, abychom do toho dali víc praxe.

Ted' jsi byl na setkání hnutí Orlů. Vnímáš, že něco přijali prorocky obdarovaní lidé?

Tam jsme o tom moc nemluvili, bylo mnoho jiného programu. Ale jinak se o tom hodně mluvilo. Do církve přišlo povzbuzení, že je možné mluvit s lidmi o Kristu. Nejsilnější svědectví jsem slyšel o bratrovi, snad ze Žďáru nad Sázavou, že nečekal až na setkání a následnou evangelizaci. V metru si na lavičce vyhlédl dívku, která vypadala nějak zničeně. Oslovil ji a vedl ke Kristu. Pak se mu přiznala, že čekala na metro, aby pod něj mohla skočit. To je silné svědectví. A je to i obraz toho, proč jsme tady. Zachraňovat lidi před smrtí.

Pro jaký typ křesťanů bylo Awakening Europe vhodné?

Já si myslím, že bylo vhodné pro všechny, kromě těch, kteří nechtějí zvěstovat evangelium, nevěří v jednotu církve a nevěří, že má smysl takhle společně chválit Boha a posilovat se v Duchu.

Co mohlo lidi odrazovat a být jim nepřijemné?

Nevím.

O co pozitivního kvůli tomu mohli přijít?

O to hlavní: povzbuzení a probuzení. Rozumím, že lidé jsou citliví na hlasitou hudbu nebo dynamický styl mluvení. Mohlo to pro někoho být náročné. Pro mě je důležité, co je za tím. Jak si Bůh lidi používá. Mohou přijít o to, o co šlo – prožít nějakou změnu.

O co šlo?

Podle mého názoru o probouzení, probudit církev. Základní vize, kterou přijal Ben, je prostá. Bůh chce dát probuzení v Evropě nikoli skrze velké evangelisty, ale skrze obyčejné křesťany. A ty je nutno probudit. Pro mne to byl i model toho, jak pokračovat. Jak dělat podobné akce na krajské a okresní úrovni s důrazem na jednotu církve a společnou chválu, modlit se a vyjít do ulic.

A čeho negativního se toto hnutí může vyvarovat?

Určité pýchy, která říká: Co se dělo dopo-

sud, bylo špatně. Všem to ukážeme – jak to dělat správně.

Co ještě?

Dát si pozor, aby nedošlo k oddělení generací. Awakening Europe byl pro mladé i méně mladé. Aby se z toho nestal jen mládežnický proud. Je potřeba dát pozor, aby se z toho nestala jenom církevní akce. Aby to byla věc společná, která buduje Boží království víc, než to dokáže jedna denominace.

Je něco universálního, co Bůh své církvi takto dává? Co je dobré pro všechny lidi, křesťany různého ražení?

Mám za to, jak slyším zprávy z celého světa, že Bůh se dává poznat. Nedávno jsem slyšel zprávu, že v Afghánistánu bylo sejítí asi jednoho milionu křesťanů. Další zprávy jsou z Íránu a zemí Blízkého východu. Bůh něco dělá a lidé na to reagují. My v Evropě jsme pozadu, moc se neděje, ale Bůh se chce dávat poznat i u nás.

Na Awakening Europe se ukázalo, že je naprostá lež, že lidé v Evropě nemají zájem. Na ulicích reagovalo tolik lidí se zájmem o Boha, který je živý, mocný, který je miluje.

Díky za povzbudivý rozhovor a za Tvoji práci při organizaci tohoto velmi požeh-

naného setkání mnoha tisíc křesťanů.

Příprava byla náročná a napjatá, zejména z důvodu, že všechno rozhodoval Godfest tým se sídlem v Německu. Proto bylo mnoho zmatků. Bylo by pěkné, kdyby organizaci dělali lidé, kteří to umějí, ale ti neměli čas nebo se nenechali povolat. Důležitá věc je, že Godfest tým to také celé platil. Nedělali tu něco, co si pak chtěli nechat českou církví uhradit.

Ještě krátce na závěr – kdo se na přípravě podílel?

Bylo to na několika úrovních. Pracoval jsem s Benem. Toho jsem pozval, a když byl v Praze, byl jsem hodně s ním. Pak se ustanovil Core team z několika pastorů a vedoucích. To bylo moc dobré. Pak se přidávali různí lidé, zapojovali se do modlitební přípravy, propagace. Zajímavé bylo, že povstala řada mladých lidí, kteří iniciativně přijali Boží úkol a něco samostatně vytvářeli.

Ještě jednou jsem poděkoval. Petr mne doprovázel z jejich zahrady a pronesl moudrost: „Víš, co je Boží spravedlnost? Někdo má dům, a ano, má zahrádku, rajčata a tak. Ale má také mnohem víc práce.“ A tak je to, myslím, s Božím domem. To je spravedlivé.

ptal se Petr Hrdina

SVĚDECTVÍ

Nové narození

Jmenujeme se Mirek a Sandra. Rádi bychom se s Vámi podělili o náš zážitek z letošního Awakening. Jak jistě víte, awakening v překladu znamená probuzení – a to se nám oběma opravdu stalo. Probuzení ve víře v Ježíše Krista. O existenci Boha jsme oba věděli již před tím, jen jsme Ho nepřijali do svého života.

Pozvánku na páteční setkání jsme dostali od Mirkova otce pár hodin před večerním programem. Chvilí jsme váhali, ale nakonec jsme se rozhodli přijít a zažili velmi krásný večer. Nejprve jsme se cítili trochu jako mezi podivnými, ale když jsme přinutili odpojit naši mysl a nechali se vést srdcem, poznali jsme tu pravou Lásku, která byla všude kolem nás. Sandra přijala Pána do svého srdce hned ten večer na základě výzvy od Todda Whitea. Mirek na výzvu přišel také, ale dozvěděl se, že šel zbytečně. Ježíše pozval do života již několik dní před tím, jen si nebyl jistý Jeho přijetím. Neodolali jsme a přišli na shromáždění i následující večery. Zažili jsme tam něco nového, něco nádherného, ale i bolestivého.

Děkujeme Tobě, Otče, že sis nás vbral a umožnil nám Tě poznat. Děkujeme Ti za ten největší dar, který jsme mohli dostat. Děkujeme všem, kteří se podíleli na Awakening. Děkujeme sboru KS Pra-

ha, že se nás ujal a přijal mezi sebe. Jmenovitě bychom rádi poděkovali našim průvodcům Renatě Padevětové a Zdeňkovi Zárybnickému.

Co bude dál? To zatím nevíme. Pán Ježíš nás vede Boží cestou k sobě a pevně věříme, že se na té cestě neztratíme.

Oba dva jsme dostali nemalé dary pomáhat ostatním. Mirkův hlavní úkol je evangelizovat Prahu, Sandra je naším sluníčkem, naším zdrojem radosti a lásky. Při jedné z našich prvních návštěv sboru KS v Praze nám jedna sestra řekla, že nás vidí jako dva samostatné domy propojené lávkou. Lidé k nám budou chodit pro pomoc, pokud ji nenajdou u jednoho, lávkou se dostanou k druhému. Když budete potřebovat s něčím pomoci nebo povzbudit, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu i pro Vás. Zatím toho moc nevíme, ale učíme se rychle.

Mirek v rámci svého úkolu založil internetové stránky www.bozicesta.cz, které mají do budoucna sloužit mimo jiné jako kniha svědectví o tom, jak Pán jedná v našich životech. Pokud se budete chtít s nějakým svědectvím podělit, určitě neváhejte. Můžete se na něj obrátit pomocí kontaktního formuláře na webu nebo na nějakém shromáždění.

Bůh Vám všem zehnej M+S

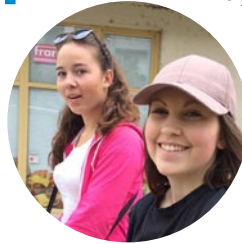
Galanta – a už je to za námi Nebo snad před námi?!

Tak už jsme tam byli. A ve zdraví se zase vrátili všichni zpátky. Ale i když jsme byli poměrně únavou, domů se nám nikomu nechtělo, opravdu. A odkud? Z toho úžasného města, z Galanty. Bydlí tam teď totiž naši kamarádi z příměstského tábora: Pamela, Mauricio, Móric, Ado a Sebastián (2x), Kevin, Korado a Roderik a dalších asi 20 skvělých, usměvavých, převážně romských dětí. Máme je moc rádi. A oni zase nás.

Nerada bych vás zatěžovala podrobnostmi. Za ty dva týdny jsme toho prožili na hodiny vyprávění. Plán, jak by to mělo probíhat, jsem psala v minulém čísle Sborového dopisu, takže ho už opakovat nebudu. Věřte tedy jen, že to bylo náročnější, než kdokoli z nás čekal,

věci mají, napsali jsme svým modlitebníkům a situace se začala měnit. Jeden den bylo nemocných 9 dětí a 3 vedoucí, druhý den jen 2 děti a 1 vedoucí. Třetí den už byli zdraví všichni.

Jiní se zranili při sportování: Petr si natáhl nohu při fotbale, nemohl pořádně běhat. Pepa si o pár hodin později při bojovce nohu natáhl ještě o něco lépe, nemohl pořádně chodit. A pastor místního sboru? Toho už dlouho bolelo koleno, takže se mu špatně sportovalo. Ten večer jsme mluvili o Duchu svatém – mimo jiné také o tom, že uzdravuje. Není nad to si povídání vyzkoušet také v praxi. A tak se dva malí romští kluci modlili na skupince za Pepu, aby mu Bůh nohu uzdravil. Při

všedního i nevšedního života. Nakonec došlo na lámání chleba. Jeden z kluků začal vyprávět, jak ublížil své sestře. Mluvil o tom, že je to dávno, ale přesto ho to stále trápí. Mluvila jsem s ním o pokání a odpuštění a také o svobodě, kterou to přináší. Velmi ho to zajímalo. Nakonec se rozhodl, že o to stojí. Že chce, aby byl Ježíš jeho Pánem, a chce prosit, aby mu odpustil hříchy. Společně jsme se potom vydali do prázdné místnosti, kde jsme se, nikým nerušení, modlili modlitbu přijetí. Vyznával v ní konkrétní hříchy a prosil Boha, aby mu odpustil. Když jsme skončili, říkal, že se mu ulevilo, že je mu lépe.

Další dvě děti, Verču a Ivana, jsme při jiné příležitosti vedli k pokání a modlitbě přijetí, když přiznaly, že žijí s Bohem jenom, když se jim to hodí, ale po zbytek dne s ním nechtějí mít nic společného a raději si žijí po svém. Tam na táboře se to rozhodli změnit. Díky Bohu. Víím, je to jen první krok z dlouhé cesty, která je ještě před nimi, ale rozhodně je to krok správným směrem.

Jiní dva asi sedmiletí kluci se modlili modlitbu přijetí. Ještě Bohu nikdy neřekli, že ho chtějí následovat, ale na táboře došli k názoru, že to stojí za to a že to chtějí začít žít hned.

Za mnohé děti jsme se modlili a mnohým prorokovali a přinášeli Boží slovo do jejich života. Bylo vidět, jak je setkání s živým Bohem proměňuje, jak nad tím přemýšlejí a srovnávají to s tím, co už slyšely a co samy prožily.

I počasí nás poslouchalo

Bůh se tam na táboře stal o každou maličkost. A dal nám svoji autoritu, takže jsme se nemuseli trápit okolnostmi, ale okolnosti jsme aktivně měnili. Nezdálo se, že přišlo. Ale jen v noci. Nebo když jsme byli na programu vevnitř. Vycházelo to na minuty přesně.

Na skupince se kluci ptali Pepy, vedoucího sportovního workshopu, co budou dělat, když prší. Za 5 minut měly začínat workshopy a sportovní neměl přidělenou žádnou místnost, ani by se do žádné nevešel. Ale Pepa znal svého Boha a plně mu důvěřoval: „Ve jménu Ježíše přšet nebude.“ A déšť ustal, jako když utne. Už nespada ani kapka.

Jindy jsme uklízeli po táboře místnosti a společně večereli, když se začalo blýskat a hřmít. Zvedl se vítr a vypadalo to na strašlivou bouřku. A my jsme měli ještě cca 20 minut práce před sebou a pak půl hodiny pěšky přes celé město na ubytovnu. „Bože, prosím, ať neprší, ať dojdeme suchou nohou,“ modlila jsem se při uklízení. Překvapeně jsem zvedla hlavu, protože se vítr utišil. A ačkoliv blesky a hromy bylo stále vidět

přestože tábor každý den navštěvovalo jen něco mezi 20-25 dětmi. Celý tábor byl ale k Boží slávě, každý den svědčil o nehasnoucí Boží dobrotě a jeho moci a každý z nás si to mohl vyzkoušet na vlastní kůži. O tom bych vám teď chtěla vyprávět.

Děti, které tábor navštěvovaly, totiž byly hladové po Bohu. Znały ho jen z vyprávění, ale většina z nich ho nikdy nezažila. Nikdy ho nepotkaly osobně. A tak jsme je učili setkávat se s jejich Stvořitelem a Pánem, s jejich Tátou, který je miluje. Vyprávěli jsme jim o tom, jaký je a jak jedná v našich životech. A děti byly nadšené a připravené to vyzkoušet také. „Okuste a vízte, že Bůh je dobrý,“ píše se v Bibli. A tak jsme to na táboře s dětmi společně zkusili. Někdy to ale nebyla legrace, protože Satan se své vlády tady na zemi ještě nevzdal. Proto nám nezapomněl zpestřovat náš program různými svými žertíky, házel nám klacky pod nohy. Někteří z nás v průběhu tábora prodělali letní chřipku, která se rozšířila i mezi dětmi. Jenže Satan nemohl uspět, protože ten, který je v nás, je větší než ten, který je ve světě. Když jsme viděli, jak se

modlitbách se Pepa zmínil také o Petrovi a prosil za jeho uzdravení. Pak se Pepa zvednul, že se jdou modlit za Petra přímo, že na něj jdou vzkládat ruce. A jak se zvednul, zjistil, že může normálně chodit, noha ho přestala bolet. To kluky povzbudilo, takže se společně s Pepou vypravili za Petrem. Vyprávěli mu, co se stalo a proč přišli. Petr se zvedl, že si nechá požehnat zdravím, s očekáváním toho, že ho při zvedání noha zabolí, jak to bývalo. Ale ono nic. Ke vzkládání rukou na Petra nedošlo – Bůh už nohu uzdravil dřív, než k němu vůbec došli. Když to slyšela Petrova skupinka, navrhla, že také pastora bolí noha, že má něco s vazy pod kolenem. A tak se Pepa a Petr se svými skupinkami vypravili za pastorem. Ještě ten večer spolu Pepa, Petr i pastor hráli fotbal a radovali se z Boží moci, která uzdravuje. V té době, kdy se zvětšující se dav dětí modlil za nemocné, jsem si já na skupince povídala s dvěma kluky. Ještě nikdy nebyli v tak bezpečném prostředí, že by se nebáli zeptat na cokoli, co je trápí. Až ten večer. A tak se ptali. Z původních 15 minut skupinky se to protáhlo asi na hodinu. Vzduchem litala otázka za otázkou, střídala se veselá a vážná témata, radosti i starosti

a slyšet, nepadla ani kapka, až dokud se za námi nezavřely dveře od ubytovny. Další den pak přijel pan Knoflíček a vyprávěl: „To nevíte, co se dělo v Bratislavě (cca 30-40 minut cesty od Galanty). Tam padaly kroupy jako pingpongové míčky a bylo jich asi půl metru. Odklízeli to lopatami. Všechno je tam potlučené.“ „Tady spadlo pár kapek,“ povídám,

„my jsme se totiž modlili.“ „Asi tady kazíme zahrádkářům úrodu, když se modlíme, aby nepršelo,“ dodala Štěpánka. „Hm, prší jenom v noci a jenom trochu, aby to do rána stihlo uschnout.“

„Ale zítra je sobota, to tábor není, tak to bychom mohli dovolit, aby pršelo, ne?“ zapojili se do hovoru další z týmu.

V sobotu jsme si šli odpočinout na koupaliště. Byli jsme tam asi hodinu, když přitáhly těžké šedivé mraky a zvedl se vítr. Mnozí lidé sbalili své deky a odešli, na koupališti jsme zůstali téměř sami. „Tak co, dovolíme těm mrakům, aby z nich pr-

šelo?“ zeptala jsem se z legrace. „Mohli bychom,“ odpověděla Štěpánka. „Ale já nechci zmoknout,“ protestoval někdo další z týmu. „Co kdyby byl jen takový lehký deštík?“ snažil se někdo třetí o kompromis. „To by šlo. Ale až budeme odcházet.“

„Tak fajn, tak já to řeknu Bohu: Bože, prosím, aby z těch mraků nepr-

šelo, až dokud nebudeme odcházet. Amen.“

A od ostatních se ozvalo sborové: „Amen.“

A tak jsme se v klidu dvakrát vykoupali a dali si kofolu. Pak jsme usoudili, že bychom mohli jít domů,

že už se nám do vody nechce. A tak jsme šli sbalit své věci. Při skládání ručníků na nás začaly padat první kapky

deště.

Co k letošnímu výjezdu říct závěrem?

Shrnula bych to sloganem, který se stal téměř heslem našeho týmu. Na večerních schůzích se ozýval po každé druhé, třetí větě. Jeden z nás začal: „Haleluja, chvalme Pána,“ a pak se ozvalo sborové: „Amen.“

Jaké jsou výhledy do budoucna?

Vzhledem k nadšení dětí i misijního týmu to vypadá na dlouhodobější spolupráci. Mnohé jsme se naučili, mnoho jsme jim předali a mnoho předali oni nám. Všichni z týmu se domů vrátili nadšení a zdá se, že chtějí jet znova. Dostali jsme také nabídku udělat nějaký program pro děti z Pezinku. To je v současné době ale v jednání. Galanta je normální město, kde romští obyvatelé bydlí rozesteti mezi Slováký a Maďary. V Pezinku jsou Romové vystěhováni za město a žijí v osadě v oddělené komunitě, kam bílé pouští jen neradi. My jsme měli tu čest jet se za nimi podívat, a to jen díky tomu, že se znají s panem Knoflíčkem a že jim pan Knoflíček řekl, že pro jejich děti možná příští rok uspořádáme zdarma nějaký tábor.

Modlíme se tedy, abychom se správně rozhodli, kam jet a na jak dlouho. Tahle služba má potenciál růstu, ale je jen na Bohu, kterým směrem poroste a jakou rychlostí. Letos začalo dílo, které ale těmi dvěma týdny v červenci neskončilo. Věřím, že Bůh s dětmi z Galanty bude dál pracovat a že nám dá včas vědět, jaké s námi má plány na příští rok.

Terka Hejnicová, region Hostivař

ZE ŽIVOTA SBORU

Na táboře s Beránkem

Letos jsme už po 26. vyrazili s našimi milými táborníky na jedenáctidenní dobrodružství. Tentokrát do nedalekých Strašic u Strakonice. Na táboře jsme zažívali mnoho požehnaní. Byla by velká škoda vás tím nepovzbudit. ☺

Už jen samo místo byl jeden velký zázrak. Opět jsme se dostali do situace, kdy jsme museli hledat nové tábořiště. Kvůli našim přesným požadavkům a pevně danému termínu se mi dlouhou dobu nedařilo najít nic vhodného. Ale Bůh se nás i letos zastal a po mnoha nepotěšujících e-mailech mi konečně přišel ten s dobrou zprávou. Nabídl nám místo jak šité na míru našim požadavkům: dostatečné množství stanů, pitná voda na dosah, koupání v potočním jezírku, čistá a prostorná kuchyně s výbornými kamny, nepromokavý srub a hlavně – žádná WiFi. Prostě tábornická paráda, kterou jsme si díky štědrému příspěvku od Magistrátu hl. města Prahy mohli v klidu dovolit.

K tomu všemu jsme se ještě později dozvěděli, že minulé roky tam pravidelně v „našem“ termínu jezdila jiná skupina, ale ta se letos rozhodla – kvůli očekávání vyššího výskytu vos – jet o turnus dříve. Díky tomu jsme tam mohli jet my. Perfektní načasování, že? A vosy? Žádná katastrofa. ☺

Pán Bůh nám také požehnal úžasným počasím. Většinu času příjemně svítilo sluníčko, a tak jsme mohli hrát všelijaké hry. Děti byly nadšené z detektivní celotáborové hry, která se letos obzvlášť povedla. Nakonec jsme přece jen odhalili viníka a vrátili slavnému a bohatému Lordovi mluvícího papouška. Hurá!

Kromě spousty zábavy jsme se s dětmi každý den zabývali Božím slovem.

Mám radost, že se nám tento rok povedlo rozdělit děti do dvou věkových kategorií a uzpůsobit tak duchovní program právě pro ně. Osvědčily se nám také následné miniskupinky, ve kterých děti měly možnost více se zamyslet nad tím, co slyšely, a modlit se se svými vedoucími.

Nabízím možnost učit se na bicí (bicí nástroje, cajón, djembe)

Zváni jsou začátečníci i úplně noví hráči, případně mírně pokročilí. Chci učit lidi, kteří by rádi sloužili ve chválách (klidně pouze výhledově). Pokud si nejste jisti, jestli je to pro vás, můžeme se sejit jednou nezávazně a pak se rozhodnete.

Cena je 150 Kč/h, výuka buď u mě doma na Ládví, nebo ve sboru na Palmovce.

Tel.: 732 408 779,

e-mail: maxiturno@volny.cz

(vážně to je můj email). Lukáš Ondráček

Na táboře nikoho nenutíme do žádné křesťanské aktivity, a přesto se většina dětí s nadšením zapojovala do chval, modliteb i čtení Bible. Jsme Bohu velmi vděční za proměnu, kterou na dětech každý rok vidíme. Několik dětí přijalo na táboře Ježíše jako Pána a Spasitele, z čehož máme velkou radost. ☺

Oceňujeme vaši modlitební podporu. Děkujeme, že za námi každý rok stojíte. Je to znát!

Budeme rádi, pokud se k nám připojíte v modlitbách za děti, které na táboře udělaly nějaká rozhodnutí ohledně následování Ježíše. Ať jim dá Bůh sílu v nich vydržet navzdory okolnostem.

Velký dík také patří táborovým vedoucím. Mnoho z nich je z KS Palmovka a jsou to jedineční služebníci. Bez jejich nasazení a lásky k Bohu a dětem by tento tábor nemohl vůbec být. **DÍKY MOC!**

Bohda, region Palmovka

Naposledy U Pašeráka

Když jsem si teď přečetla, co jsem napsala o loňské regionální dovolené, říkám si, že by byl článek hodně podobný. Opět jsme strávili krásný společný týden na horách v Rejdicích „U Pašeráka“, kde se nám minule tolik líbilo. Slunečné počasí nám umožnilo vyrazit na různé výlety, sbírat borůvky a houby, nebo dokonce zlézat skály (tém odvážnějším ☺). Jiřka H. připravila s několika pomocníky další hru pro děti i dospělé, při níž jsme se skvěle pobavili a odnesli si i odměnu. Děti si hned následující večer vyzkoušely svou odvahu při bojovce. Večer jsme chválili Pána, modlili se a věnovali jsme se několika dalším biblickým tématům. Je toho opravdu hodně, zač můžeme Bohu děkovat. A nejen Bohu, taky těm, kteří se na přípravě těchto různých aktivit podíleli.

Loni jsem článek o regionálce zakončila přáním, aby se nám letos podařilo přizvat své nevěřící přátele. Nutno říct, že to se nám nepodařilo. Ale myslím, že jsme byli o něco víc světlelem kolem nás. Maruška K. se dozvěděla, že bratr její kamarádky, se kterou se měla během dovolené setkat,

onemocněl a dostali se tím do svízelné situace. Potřebovali sklidit seno pro koně dřív, než začne pršet. Domluvili jsme se tedy a hned následující den jsme k nim vyrazili na brigádu. Byli mile překvapení, kolik nás je, takže se nejprve muselo vyřešit parkování všech aut ☺. Práce šla rychle od ruky a i přes další svízel v podobě porouchaného traktoru, se povedlo všechno seno nakonec dostat pod střechu. Měli jsme radost, že jsme mohli pomoci a odměnou nám bylo i svezení na haflingovi Fešákovi ☺. Pro mě to byl asi nejhezčí den z celé dovolené. Věřím, že světlem jsme byli i v situaci, která tak příjemná nebyla. Krátce po příjezdu jsme se dozvěděli od paní správcové o změně majitele chaty, který skoupil i okolní pozemky a bude zde chtít v blízké době postavit něco jiného. Bylo nám paní správcové i její rodiny líto.

Foto Jiřka Homolková

Bylo vidět, jak bylo pro ně těžké přijmout skutečnost, že to, co tam za těch několik let vybudovali, přijde nejspíš vniveč. Když jsme se s nimi loučili, modlili jsme se za ně a vyprošovali Boží požehnání na novém místě, které už mají vybrané. Někdy nevěřící lidé naše modlitby jen strpí, myslím ale, že tito manželé byli za ně opravdu rádi. Náš Bůh je Bohem, kterému není lhostejné, co prožíváme. Slitovává se a dává nový začátek, radost a pokoj. Věřím, že takového jsme Ho ukázali lidem, kterým jsme byli týden nablízku.

Zuzka Mourková, region Východ

Nečekané doteky Boží laskavosti

Přiznám se, že tento rok jsem odjet nechtěla. Byla jsem z rodinných událostí tak rozjitřená, že jsem se chtěla stáhnout do ulity a utéct někam do samoty.

Loni jsem si před odjezdem málem přeřízla prst, letos mi bylo cestovat s naším labradorem, kterého zrovna velmi bolely klouby, že sotva šel. Ani pobídka piškotem neučinila cestu lákavější.

Oproti všem předpokladům jsme jako region Sever jeli opět na stejné místo. Do Bílého Potoka. Na pryčny, do lesů a nádherných výhledů. Opravdu naposledy.

Moje dobrodružství začalo už v MHD. Já holka chytrá jsem si naplánovala nejlepší cestovní čas. Pondělní poledne, tzn. málo lidí na cestách. Proto se mohl náš psí senior položit hned u dveří autobusu. Horší to bylo v metru. Jedna věc byla najít bezbariérový vstup (to fakt musí být „zábava“ pro člověka, který je na něm závislý) a druhá, samotná jízda. On normálně poslouchá a je u nohy (naš Buddy), ale teď nemohl. Rozvalil se mezi turisty a těžce oddechoval. Asi tím, že je medový a vůbec celý nádherně plyšový, budil u cizinců s leteckými kufry spíše soucit než pohoršení. Čtyři stanice metrem se nesly v milosrdném duchu „no problem“ a „poor one“.

K vlaku jsme se doslova doplazili. Ačkoliv jsem měla zakoupenou místenku, nastoupila jsem do nejbližších dveří, které mi příjezdící vlak nabídl. Se slečnou průvodčí jsme se dohodly, že to nevádí

a ve stanici, kde se budou odpojovat vagony, si přisednu. Buddy opět složil své tělo do kouličky a do uličky a všechno a všechny ignoroval. Slečnu průvodčí práce evidentně bavila, v pravý čas za mnou přišla a nabídla mi pomoc s přesunem. Na palu-

Foto Tomáš Božovský

bě měla psa v nesnážích. Zakázala mi mu dát náhubek a její největší starost byla, aby chudák labrador neměl šok z chůze mezi vagony. Pak v předním vagonu našla pohodlné místo, zvedla nepotřebné sedačky, aby Buddy měl více pohodlí a s úsměvem odešla za další prací. Do cílové stanice jsme přijeli jako králové. Buddy usnul, já se kochala krajinou a začínala se těšit, že nebudu sama v Praze.

Muž na nás už čekal na nádraží, tak vzhůru do tábora.

Při pohledu na lesy a stráně obklopující tábor jsem se rozplakala. Tajně. Že to táta

nevidí. Že jsme nikdy nevmysleli, jak ho do hor dostat, a i kdybychom vymysleli, že by asi nedokázal vnímat tu velikost prostoru. Že by ho to asi spíše činilo úzkostným, nejistým, a nespokojeným. Že moje přítomnost tu znamená, že on už není.

Proto jsem se ostatních spíše stranila, raději byla jen v malé skupině a jen tak se procházela s pomalu uzdravujícím se Buddym nebo si četla nebo se kochala výhledy.

Večerní programy byly plné Ducha a očekávání. Hospodin mluvil osobně i k nám všem dohromady, napříč generacemi.

Určitě dobrý nápad byl modlitba Jeden za Jednoho. A to losováním. Vytáhneš si lísteček se jménem a týden se modlíš a pak předáš požehnání.

Nebyla jsem ještě v táboře, když se losovalo. Abych o tuto možnost nepřišla, správkyně losů mě každý den upozorňovala na několik zbývajících lístečků. Nechtěla jsem, necítila jsem se připravená, nebyly by to modlitby celým srdcem, plným soustředěním.

Poslední den pátek. Tradičně plánovaný borůvkový den. A ranní modlitebni. Pár zbylých lístečků/losů. Znáte tu o chudé vdově, ne? Tak jsem si jeden vzala, když to tedy prý nevádí, že to je jen jeden den. Na borůvkách si pročistím hlavu a třeba i Slovo přijde.

Byli mezi námi někteří, kteří místní počasí intenzivně konzultovali se svými

mobilitními aplikacemi. Pátek byl na sběr borůvek naprosto nevhodný. Očekává se průtrž mračen a sprchování zdarma.

Nicméně jsme my, holky kurážné, vyjely. V údolí nepršelo. V polovině kopce se valila mlha, pak déšť, pak slunce, pak déšť. Na parkovišti mrholilo. Dotáhnout boty, dopnout bundy, deštníky s sebou. Hlídač parkoviště pravil, že za stovku nám stání nedá, neb prší. Máte to za třicet, dámy. (Stejně za chvilku přiběhnete zpět.)

Odvážně jsme vyrazily do vrchu, vzhůru k borůvkám. No ano, pršelo, ale pak ne. Nad borůvkovou stráň se rozjasnilo, protrhla mračna, blankytné nebe nad obzorem a slunko žhnulo. A cesta tam i zpět příjemně uběhla za mnohého povídání. A ten modlitební los? To byla přece ona, borůvková společnost. A já byla její. Už od prvního dne. ☺ Modlitební chvíle u borůvek bývají jedny z nejlepších.

Marta Božovská, region Sever

SLUŽBA DĚTEM

35. přední hlídka Royal Rangers Praha

Vážení a milí bratři a sestry, osobně se asi s většinou z vás neznám, ale kamarádím se spoustou vašich dětí, a proto jsem dostala za úkol se vám stručně představit.

Mé celé jméno je 35. přední hlídka Royal Rangers Praha, ale když se představuji neformálně, říkám o sobě, že jsem křesťanský „skaut“ pro děti

Abychom se v Ječné nějak poskládali – a také se navzájem lépe znali – rozdělila jsem si své hlavy do sedmi samostatných skupin a scházíme se nyní ve dvou dnech (úterý a středa, vždy od 17 do 18.30). Na schůzkách hrajeme různé hry a zároveň se učíme spou-

tu užitečných věcí – vázat uzly, číst mapu, luštit šifry, poznávat zvířata nebo také poskytnout první pomoc. A ještě mnoho dalších věcí. Třeba morseovku. Také si vždy čteme něco z Bible a na začátku i na konci schůzky se společně modlíme. A některé ze skupin si umí i zahrát na kytaru a zazpívat! Když je hezké počasí, mám schůzku v blázinci – pardon, správný název je Kateřinská zahrada – a hrajeme venku nebo na hřišti různé hry, např. ringo (národní sport českých Royal Rangers – něco jako přehazovaná, ale se dvěma gumovými kroužky).

Kromě schůzek v týdnu jezdím zhruba jednou měsíčně o víkendů na výlet nebo na výpravu. V září menší děti na výlet a starší na puták, v říjnu na KrokOrienták (závod v orientačním běhu, které pořádají naši kamarádi z Černošína). V listopadu – stejně jako na začátku dubna – jezdím po skupinách na výpravy někde do hezké přírody, to si vždy půjčím od skautů nějaké sruby či chalupy a moc si to užívám. V prosinci vyrážím naopak společně do některého menšího města, kde vždy hrajeme velkou městskou hru. V sychravém předjaří mívám Deskospaní, na kterém společně celý den hrajeme deskové hry, v květnu jezdívám na celostátní Ringoturnaj Royal Rangers, kde se setkáváme s kamarády z celé republiky. Na konci června již po mnoho let hrávám celovíkendovou hru, při které spíme pod širákem a vaříme si samostatně na ohni. A těším se na srpnový stanový tábor na tábořišti pod Pouští u Bechyně – tedy vlastně nyní již na tábory, neboť již mám tolik hlav, že od letoška máme tábory dva za sebou...

Uff. Vám z toho všeho již jde asi hlava kolem a mně zbývá pouze malý kousek pa-

od 1. do 9. třídy. Nebo také oddíl, chcete-li. Narodila jsem se v září 2003 a u mé kolébky stáli lidé z metodistického sboru v Ječné ulici, kde od té doby stále bydlím, ačkoliv většina mých členů i vedoucích již dlouho pochází z jiných sborů v Praze i blízkém okolí. (Více než polovina jich je právě z různých regionů KS Praha, tak proto vám pší.) Celkem mám teď v září již 80 hlav – 10 jich je dospělých a říkají si vedoucí, mladší hlavy si podle věku říkají Greenhorni (1.–2. třída), Trapperi (3.–5. třída), Rangeři (6.–9. třída) a junioři (těm je 15–18 let a někteří jsou zároveň juniorskými vedoucími).

Diskuzní večer se senátorem

V pondělí 9. 10. v 18:30 přivítáme ve velkém sále sborové budovy Na Žertvách 23 senátora Mgr. LIBORA MICHÁLKA,

MPA. Libor Michálek je senátorem za Prahu 2 na období 2012–2018. Je autorem knihy „Modrá, nikoliv Zelená banka?“ a proslul jako kritik korupce na Ministerstvu životního prostředí, již dříve se v této oblasti angažoval ve fondu Národního majetku. Kromě své politické činnosti je s celou rodinou aktivním křesťanem.

Během diskuzního večera bude sdílet své zkušenosti z politického působení v Senátu i z dřívějších pracovních míst, některé pohledy na současnou politickou scénu a bude prostor k dotazům.

Zváni jsou členové sboru i případní hosté se zájmem o tuto problematiku.

píru, takže už jen krátce, co určitě nechci zapomenout: Kdybyste chtěli o mně vědět více, mám svoje webové stránky www.35phrr.cz i facebookový profil ([fb.com/35phrr](https://www.facebook.com/35phrr)), kde najdete fotky a tak. A v úterní skupině mám ještě dvě až tři volná místa pro prvňáčky (či druháky) – kdyby se chtěl někdo přidat, určitě se může ozvat. A děkuji moc všem z vás, kteří se za mne modlíte. Je to opravdu důležité a nebudu se zlobit, když vás bude ještě víc. A úplně na konec bych chtěla říci, že jsem moc vděčná Pánu Bohu, který mne přivedl na svět a který se o mne po celou dobu věrně stará. Bez Něj bych nikdy nebyla, co jsem. Ale to platí asi o většině z nás, že? ☺

V lásce vaše

35. přední hlídka Royal Rangers Praha
(z morseovky přepsal velitel 35. PH RR
Michal Jungmann, region Střed)

Royal Rangers

Royal Rangers je mezinárodní dětská organizace skautského typu, pracující na základě křesťanských principů. Založena byla v 60. letech v USA, v Česku působí od roku 1993 a ve zhruba 50 aktivních skupinách (nazývaných „přední hlídka“) nyní sdružuje přes 1400 dětí a jejich dospělých vedoucích. V Praze v současnosti působí dvě přední hlídky – kromě 35. PH, o které se dočtete na této stránce, ještě 49. PH při sboru Církve bratrské Černý Most.

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 21/6/0

JIH

Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: Ne 18:00—Dáša Blažková, Slepá 1/14
Počet členů: 51/9/25

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Ražovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/6/10

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 9. 10. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti velkému sálu)
Počet členů: 101/11/30
Křest: Michal Bohatý
Výstup: Anežka Božovská
Svatba: Johana Dittrichová a Šimon Ondráček

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 99/21/24
Narození: Johan Krajník (18. 7.)
Svatba: Magda Černá a Christopher Pierson

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 74/18/22

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 89/7/19
Svatby: Noemi Pumrová a Jan Křišica, Lucie Provazníková a David Záruba

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Zůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/11

sbor Křesťanské společenství Praha
 IČ: 73631043
 DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
 Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
 e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
 ČSOB, pobočka Praha 1,
 Václavské nám. 32
 číslo účtu: **223775399/0300**
 konst. s.: **0558**

var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910		stavební fond
682120		Izrael a Církev
682130		dary na sborovou mládež

INFORMACE O MLÁDEŽI

www.mladezpraha.kaes.cz

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽI
Dita Frantíková
 775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
 středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
 737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
 úterky 17:30–19:30 hod.
více info Šimon Ondráček
 736 655 882
o.saimon@volny.cz

ODROST (18–25 LET)
 pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
 737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / **Korektury:** Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová /

Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

1. 10. Sborové shromáždění

neděle 15:00, Kulturní dům Ládví
Chvály: *hudební skupina Beracha*
pod vedením Mirka Bábla
Kázání: *Lubomír Ondráček:*
Druhá hora – hora rodiny

pondělí 2. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 3. 10. **Porost**, 17:30–19:30

3. 10. **Místa uzdravení**

18:00–20:00, 1. patro

3. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 4. 10. **Dorost**, 17:00–19:00

4. 10. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**

5. 10. 18:30–21:30

5. 10. **Kurz Alfa, úvodní večere**, 18:30,
KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

neděle **shromáždění v rámci regionů**

8. 10. ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé
téma: *Bud' sám sebou*

18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,
škola TGM, Praha 8

9. 10. Diskuse se senátorem

pondělí Mgr. Libor Michálek je senátorem
za Prahu 2, 18:30, velký sál

pondělí 9. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 10. 10. **Porost**, 17:30–19:30

10. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 11. 10. **Dorost**, 17:00–19:00

11. 10. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Místa uzdravení**

12. 10. 17:00–19:00, 1. patro

12. 10. **Kurz příprava na manželství**

18:30–21:30

12. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, KD Mlejn,

Kovářova 4, Praha 5

sobota **Uzdravovací a vyučující**

14. 10. **shromáždění (Luboš Patočka)**

14:00–18:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

16. 10. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

pondělí 16. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 17. 10. **Porost**, 17:30–19:30

17. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 18. 10. **Dorost**, 17:00–19:00

18. 10. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Kurz Alfa**, 18:30, KD Mlejn,

19. 10. Kovářova 4, Praha 5

pátek **Friday Young Wine**

20. 10. 19:00–24:00, velký sál

sobota **Den Levitů (pro děti)**

21. 10. 10:00–15:00, velký sál

Přihlaďte se předem na: taborlevitu@gmail.com

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 23. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 24. 10. **Porost**, 17:30–19:30

24. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 25. 10. **Dorost**, 17:00–19:00

25. 10. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**

26. 10. 18:30–21:30

26. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, KD Mlejn,

Kovářova 4, Praha 5

26. 10. **Boží generálové / Maria Wood-**

worth Etter – žena ohnivého Ducha

přednáší: Petr Nový, 18:30, malý sál

26. 10. – 29. 10. *mladepraha.kaes.cz*

Podzimky v Kutné hoře

(pro mládež 12–20 let)

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 30. 10. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 31. 10. **Porost**, 17:30–19:30

31. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 1. 11. **Dorost**, 17:00–19:00

1. 11. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

2. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, KD Mlejn,

Kovářova 4, Praha 5

5. 11. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví

Chvály: *hudební skupina Worship Vision*

pod vedením Jirky Jelínka

Kázání: *Lubomír Ondráček –*

Boží vinice (Iz 5)

pondělí 6. 11. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 7. 11. **Porost**, 17:30–19:30

7. 11. **Místa uzdravení**

18:00–20:00, 1. patro

7. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 8. 11. **Dorost**, 17:00–19:00

8. 11. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Místa uzdravení**

9. 11. 17:00–19:00, 1. patro

9. 11. **Kurz příprava na manželství**

18:30–21:30

9. 11. **Kurz Alfa**, 18:30,

KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

9. 11. **Boží generálové / Evan Roberts**

– probuzení ve Welsu,

přednáší: Petr Nový a hosté, 18:30, malý sál

pátek **Friday Young Wine**

10. 11. 19:00–24:00, velký sál

sobota **Uzdravovací a vyučující**

11. 11. **shromáždění (Luboš Patočka)**

14:00–18:00, velký sál

11. 11. **Radost v ulicích**, 14:00–18:00,

Staroměstské nám. chvály, tanec

neděle **shromáždění v rámci regionů**

12. 11. ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé

18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,

škola TGM, Praha 8

13. 11. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál

pondělí 13. 11. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 14. 11. **Porost**, 17:30–19:30

14. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 15. 11. **Dorost**, 17:00–19:00

15. 11. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Kurz Alfa**, 18:30,

16. 11. KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 20. 11. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 21. 11. **Porost**, 17:30–19:30

21. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 15. 11. **Dorost**, 17:00–19:00

22. 11. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Místa uzdravení**

23. 11. 17:00–19:00, 1. patro

23. 11. **Kurz příprava na manželství**

18:30–21:30

23. 11. **Kurz Alfa**, 18:30,

KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

23. 11. **Boží generálové /**

William J. Seymour – probuzení

v Asusa Street

přednáší: Petr Nový, 18:30, malý sál

25. 11. Setkání služebníků

sobota 9:00–15:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**

pondělí 27. 11. **Odrost**, 18:30–21:00

úterý 28. 11. **Porost**, 17:30–19:30

28. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, malý sál

středa 29. 11. **Dorost**, 17:00–19:00

29. 11. **Kurz výchova teenagerů**

19:00–20:30, malý sál

čtvrtek **Kurz Alfa**, 18:30,

30. 11. KD Mlejn, Kovářova 4, Praha 5

Kurzy Alfa, Výchova teenagerů a Příprava na manželství jsou pro přihlášené.

Na MÍSTA UZDRAVENÍ je vhodné se předem
přihlásit: mista uzdraveni@gmail.com

Největší dobrodružství

úterky 26. 9. – 5. 12., 18:30

prostory KS Praha
Na Žertvách 23, Praha 8
metro B – Palmovka

čtvrtky 5. 10. – 14. 12., 18:30

prostory restaurace
KD Mlejn, Kovářova 1615/4,
Praha 5

Alfa

Příběh Beara Gryllse
kurzalfa.cz
prozkoumat smysl života

Zveme Vás na kurz Alfa, který začíná úvodním večerem. Kurz Alfa jednoduše a prakticky seznamuje s obsahem křesťanské víry a pochází z Anglie. Součástí kurzu je víkend mimo Prahu, na který můžete vzít i svoji rodinu či přátele.

Každý večer začíná v 18:30 večerí, pokračuje promluvou na dané téma a následně diskusí, v níž hosté mohou téma večera dále rozvinout, či se podělit o své zkušenosti. Vybrat si můžete ze dvou nabízených kurzů. Přihlašujte se telefonicky (i SMS) či e-mailem, na celý kurz, nebo jen na úvodní večer. Prosíme, rezervujte si místo nejpozději den předem, počet míst je omezen. V případě naplnění kapacity kurzu budete vyrozuměni.

Těšíme se na setkání s Vámi.

Kontakty:

Tomáš Božovský (Na Žertvách 23, Praha 8),
tom.bozovsky@gmail.com, tel. 724 435 310

Jiří Bukovský (KD Mlejn, Kovářova 1615/4, Praha 5),
jiri.bukovsky@gmail.com, tel. 728 287 686

Témata jednotlivých večerů:

út. 26. září

út. 3. října

út. 10. října

út. 17. října

út. 24. října

út. 31. října

út. 7. listopadu

út. 14. listopadu

út. 21. listopadu

út. 28. listopadu

út. 5. prosince

čt. 5. října

čt. 12. října

čt. 19. října

čt. 26. října

čt. 2. listopadu

čt. 9. listopadu

čt. 16. listopadu

čt. 23. listopadu

čt. 30. listopadu

čt. 7. prosince

čt. 14. prosince

Jde v životě ještě o víc?

Kdo je to Ježíš?

Proč Ježíš zemřel?

Jak získat víru?

Proč a jak se modlit?

Proč a jak číst Biblii?

Jak nás Bůh vede?

Víkend s Alfou 11. – 12. 11. téma: Duch Svatý

Jak odolat zlému?

Proč a jak mluvit o víře?

Uzdravuje Bůh i dnes?

A co církev?

čtvrtky od 18:30 v malém sále | Na Žertvách 23 | Praha 8
přednáší Petr Nový a hosté

Božílové Generálové

- 26. 10. **Maria Woodworth Etter** – žena ohnivého Ducha
- 9. 11. **Evan Roberts** – probuzení ve Walesu
- 23. 11. **William J. Seymour** – probuzení v Azusa Street
- 7. 12. **John G. Lake** – zakladatel Míst uzdravení
- 21. 12. **Smith Wigglesworth** – Apoštol víry

Kurz Hope for Kids

aneb jak mohou děti zvěstovat evangelium

se zkušenou učitelkou z Maďarska

Katalin Nagy

21.–22. 10. 2017 v Praze

(sobota 10–19; neděle 9–17)

Vyučování bude v angličtině

(možno tedy pozvat i anglicky mluvící cizince)
s překladem do češtiny.

Dvoudenní intenzivní a interaktivní výcvik především pro učitele (věkové skupiny 7–13 let), ale i pro všechny další zájemce.

Registrační poplatek: 500 Kč
(zahrnuje knihu pro učitele), platba na místě.

Přihlášky pošlete (pokud možno do 14. 10.)
na adresu: HIBU@volny.cz

Pořádá: Michal Krchňák,
předseda Evangelizační exploze z. s.;
viz www.eecr.cz; 724 435 477

